మానసమయూరి

- కస్తూరి మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

ఫోనులో శిల్ప పేరు కనబడగానే శరత్ హృదయం స్పందించింది. కానీ అతడికి ఫోను తీయాలనిపించటంలేదు.

'శిల్ప'తో మాట్లాడాలని ఉంది. మాట్లాడాలని లేదు.

శిల్ప ఎవరు తన జీవితంలో?

ఆమె పేరు వినగానే తన మది ఎందుకని స్పందించాలి?

అతడికి ప్రశాంతి గుర్తుకు వచ్చింది.

ప్రశాంతి తన భార్య. తనతో జీవితం పంచుకుంటోంది. సౌఖ్యాలు, ఆనందాలు, కష్టాలు, విషాదాలు అన్నీ తామిద్దరివి. తమ - భావనలు, బాధ్యతలు, సుఖదుఃఖం అన్నీ ఇద్దరివి. అక్కడ తమ నడుమ ఎలాంటి తేడాలేదు. ప్రత్యేకత లేదు. తమ సంతానానికి మంచి జరిగితే ఇద్దరూ సంతోషిస్తారు. వారికి చెడు జరిగితే ఇద్దరూ బాధపడతారు.

తమ భావనలతో, తీవ్రతలలో తేడాలుండవచ్చు. కానీ భావనలు ఒకటే. కానీ శిల్ప విషయం తనకే ప్రత్యేకం.

శిల్ప పేరు చెబితేనే తన హృదయం అందంగా స్పందిస్తుంది. ఏదో తీయని భావన నరనరాన నిండుతుంది.

ఎందుకని?

శిల్ప తనకేమీకాదు. తమ నడుమ ఎలాంటి బంధం, అనుబంధం ఉండే వీలులేదు.

మరి ఈ భావన ఏమిటి?

ఆమెతో మాట్లాడాలని ఉంది - ఆమెకు తన బాధలన్నీ చెప్పుకోవాలని ఉంది. ఆమెతో తన ఆవేదనలు, ఆవేశాలు అన్నీ చెప్పి మనసులో ఉన్న బరువును దించుకోవాలని ఉంది. కానీ ఆమె తనకేమవుతుంది?

ఏమీకాదు.

తన బాధలు, సుఖాలు పంచుకునేది ప్రశాంతి. శిల్పకాదు.

కానీ శిల్ప తనను అర్ధం చేసుకున్నంత ప్రశాంతి అర్ధం చేసుకోలేదు. కానీ ఆ ఆలోచన శరత్‌కి రుచించలేదు.

ఫోను మ్రోగటం ఆగిపోయింది.

బ్లాంక్ అయి, మిస్డ్ కాల్ సమాచారం ఇస్తున్న తెరపై చూస్తూ కూచున్నాడు శరత్.

ఒక్కసారిగా జీవితానికి దిశ, గమ్యం లేకుండా అయిపోయింది.

సుమంత్ గురించి ఆలోచించాల్సిన అవసరం తీరింది.

స్రవంతి చదువు, వివాహం గురించి ఆలోచించాల్సిన అవసరం తీరింది.

ఇక జీవితంలో ఏముంది?

ఒక్కసారిగా భవిష్యత్తు శూన్యంగా అనిపించింది. జీవితం నిస్సారంగా, లక్ష్యరహితంగా తోచింది.

ఒక్కసారిగా తన జీవితం మొత్తం అతని కళ్ళు ముందు కదలాడింది.

నిజానికి మనిషి తాను అది చేశాడు. ఇది చేశాడు అని చెప్పుకుంటాడు. ఇతరులకు తాను అధికుడిని అనుకుంటాడు.

కానీ ఎక్కడా ఏ విషయంలో ఏదో మనిషి నియంత్రణలో ఉండదు. మనిషి ప్రవాహం ఎటు తీసుకు వెళితే అటు వెళ్ళేవాడే తప్ప ప్రవాహాన్ని తన ఇష్టం వచ్చి దిశలో ప్రవహింప చేసేవాడు కాదు.

చదువుకున్నంతకాలం ఏవో ఆశలు, కలలు. చదువు పూర్తయ్యేసరికి ఏ ఉద్యోగం దొరికితే దాన్లో చేరిపోవటం. ఏది దొరుకుతుందన్నది దైవ నిర్ణయం. ఆపై పెళ్ళికూడా దైవ నిర్ణయం. పిల్లలు పుట్టటం తన చేతుల్లో లేదు. వాళ్ళు చదవటం తమ తమ బ్రతుకులు నిర్ణయించుకోవటంలో తన ప్రమేయం లేదు.

ఇప్పుడు వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే తన జీవితం తాను నడిపినట్టుకాక ఎవరో నడిపిస్తూంటే గుడ్డివాడు నడిచినట్టు తాను నడిచినట్టు అనిపిస్తోంది.

యె జీవన్ సఫర్ ఏక్ అంధా సఫర్ హై

బహెక్ నాహై మమ్‌కిన్, భటర్ నేక డర్ హై.

ఈ జీవిత ప్రయాణం ఒక గుడ్డివాడి ప్రయాణం లాంటిది. దీన్లో దారి తప్పటం తప్పని సరి.

ఎందుకంటే ఏ దారిలో వెళ్ళాలో తెలియదు. ఏదారి ఎటు తీసుకువెళ్తుందో తెలియదు.. ఏ దారెటు పోతుందో... ఎవరినీ అడగక....

అలా రోడ్డు పక్కన కూర్చుండిపోయాడు శరత్.

అతడికి కొడుకుని కలవాలనిపించటం లేదు. ప్రశాంతి దగ్గరకు వెళ్ళాలనిపించటం లేదు. ఎవరితో మాట్లాడాలనిపించటం లేదు. ఎటూ వెళ్ళాలనిపించటంలేదు. అలా, అక్కడే కూర్చుని నిద్రపోవాలనిపిస్తోంది.

జాకర్ కహీ భోజావుమై, నీందాయె ఔర్

దునియా ముఝే ఢూండీ, మగర్ మేరా నిషాన్ కోయినహో

ఏయ్ దిల్ ముఝే ఇసీ ఓగాహ లే చల్ జహా కోయీ నహో

ఎటో వెళ్ళి అదృశ్యమైపోతాడు. నిద్రవస్తుంది. నిద్రపోతాను. ప్రపంచం నన్ను వెతికినా నన్ను వెతికేందుకు గుర్తులేవు మిగలకూడదు. ఓ నా హృదయా నన్ను అలాంటి, ఎవ్వరూ లేని, ప్రాంతానికి తీసుకువెళ్ళు.

అతనికి తనను ప్రశాంతి వెళ్ళిపొమ్మనటం అర్థమయింది.

మొత్తం జీవితం అర్థవిహీనంగా అనిపిస్తున్న తరుణం ఇది.

బాధలు బాంధవ్యాలు, స్నేహాలు, ప్రేమలు అన్నీ బూటకం అన్న నిజం గ్రహింపుకు వచ్చి కళ్ళముందున్న మాయపొరలు తొలిగిపోయిన తరుణం అది.

వ్యక్తి తన జీవితం అర్థవిహీనం, వ్యర్థం అన్న గ్రహింపుకు వచ్చి వెనుతిరిగి చూసుకుని తనలోకి తాను చూసుకునే క్షణమది.

తానేంటి? తనకేం కావాలి? తానేం కోరాడు? ఏది లభించింది? ఏమవాలనుకున్నాడు? ఏమయ్యాడు? లాంటి ప్రశ్నలకు చేదు సమాధానాలు అన్వేషించే సమయం అది.

ఫోను మోగుతోంది. తీయాలనిపించటంలేదు. కనీసం ఎవరు చేస్తున్నారో కూడా చూడాలనిపించటం లేదు.

ఫోను విసిరేయాలనిపిస్తోంది. అన్నీ విసిరేసి ఎటో వెళ్ళిపోవాలనిపిస్తోంది. మనిషన్నవాడు లేని స్థలానికి వెళ్ళిపోవాలనుంది శరత్‌కు.

చలనా హై సచ్చే దూర్ దూర్ మగర్ కార్వాన్ కోయీనహో..

అన్నిటికీ, అందరికీ దూరంగా వెళ్ళిపోవాలి. వెంట ఎవరూ ఉండవద్దు.

విడవకుండా ఫోను మోగుతూంటే ఫోను తీసుకున్నాడు విసుగ్గా.

తెలియని నెంబరు నుంచి ఫోను. తీసి 'హలో' అన్నాడు.

'నాన్నా.. ఫోను తియ్యవేం?' కోపంగా ధ్వనించింది సుమంత్ గొంతు.

'చెప్పు.. ఏంకావాలి?' నిరాసక్తంగా, చచ్చిపోయిన వాడి పెదవులు కదలినట్టు కదిలాయి శరత్ పెదవులు.

'నాన్నా. నేను డిశ్చార్జ్ అయిపోయాను. షూటింగ్ స్పాట్‌కి వెళ్తున్నాను మీరు వెళ్ళిపోండి. నాన్నా త్వరలో నేను గుడ్‌న్యూస్ చెప్తాను.'

'ఏమిటా గుడ్ న్యూస్?' నిరాసక్తంగా అడిగాడు శరత్.

'నాన్నా... మేము ఆడిన నాటకానికి బెన్నీ పడిపోయింది. నేనంటే లవ్ ఉందని చెప్పింది.'

'నాటకమా? బెన్నీ ఎవరు?' అయోమయంతో అడిగాడు శరత్.

'అదే నాన్నా. నా సూసైడ్ అంతా నాటకం. సినిమా వాళ్ళం కదా, బాగా రక్తి కట్టించాం. అది నిజమేనని బెన్నీ నమ్మేసింది. అంతవరకూ ఓపెన్ కానిది ఓపెన్ అప్ అయింది. నన్ను లవ్ చేస్తున్నానని చెప్పింది.' ఉత్సాహంగా చెప్తున్నాడు సుమంత్.

'బెన్నీనా?' నోరు చేదవుతుండగా అడిగాడు శరత్.

'అదే నాన్నా.. అమ్మ ఉన్నప్పుడు వచ్చింది చూడూ. ఆ అమ్మాయి పేరు బేనజీర్. మేము బెన్నీ అని పిలుస్తాం. మీకు పరిచయం చేద్దాం అనుకున్నాను. కానీ కుదరలేదు. షూటింగ్ లేటవుతోంది. అందుకని వెళ్ళిపోవాలి. బై నాన్నా. నేను హైదరాబాదు వచ్చేటప్పుడు బెన్నీని తీసుకువస్తాను.' ఫోను పెట్టేశాడు సుమంత్.

ఎందుకో శరత్‌కి నవ్వు వచ్చింది. పెద్దగా నవ్వాలనిపించింది.

ఇంతలో మళ్ళీ ఫోను మోగింది.

ప్రశాంతి ఫోను చేస్తోంది.

ఎత్తి 'హలో' అన్నాడు.

'రండి. నేను వెళ్ళమంటే వెళ్ళిపోవటమేనా? ఎక్కడెక్కడ తిరుగుతున్నారు? మన స్రవంతి అరగంటలో ఫోను చేస్తుందట. రండి త్వరగా!

'ఇంతే మనిషి జీవితం' అనుకున్నాడు శరత్ హోటల్‌వైపు నడుస్తూ.

ఒక్క నిమిషం క్రితం అన్నీ వదిలి ఎటో వెళ్ళిపోవాలనుకున్నాడు. ఇపుడు మళ్ళీ అన్నిటివైపు వెళ్తున్నాడు.

కాలుగాలిన పిల్లిలా గదిలో అటూ ఇటూ తిరుగుతోంది ప్రశాంతి. ఆమెనే చూస్తూ కూర్చున్నాడు శరత్

ఆమెకి సుమంత్ చెప్పిన విషయం చెప్పాలా? వద్దా? అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఇంతలో అటూ ఇటూ తిరుగుతున్న ప్రశాంతి హఠాత్తుగా ఆగి శరత్‌వైపు చూసింది.

'సుమంత్ ఫోను చేశాడా?'

'చేశాడు'

'ఏమన్నాడు? ఎవరో అమ్మాయిని ప్రేమించాను, ఇంటికి తెస్తానని చెప్పాడా?'

'చెప్పాడు. నువ్వు చూశావట. బేనజీర్‌ట పేరు.'

'బేనజీరా?'

'అవును'

'అంటే.. ముస్లిం అమ్మాయా?'

ఆమె అడిగేవరకూ శరత్‌కు కూడా ఆలోచన రాలేదు.

'అవును. ముస్లిం అయి ఉంటుంది' అన్నాడు.

'మన వాళ్ళకి మనుషులే దొరకలేదా? దానికి క్రిష్టియన్ తప్ప వేరే ఎవరూ దొరకలేదు. వీడికిముస్లిం అమ్మాయి తప్ప, మరెవరూ నచ్చలేదు' అంది.

'ఏం? క్రిష్టియన్లు, ముస్లింలు మనుషులు కారా?' అడిగాడు శరత్.

శరత్ వైపు కోపంగా చూసిందామె.

'మన ఇల్లు మన దేశానికి ప్రతీక. భిన్నత్వంలో ఏకత్వం. ఏకత్వంలో భిన్నత్వం. నేషనల్ ఇంటిగ్రేషన్. కులమత భేద భావాలు లేని లౌకిక రాజ్యం. మన విశాల భావాలకి ప్రతిబింబం' అన్నాడు నవ్వుతూ.

'మీకిది హాస్యంగా ఉందా?'

'అబ్బాయికి నచ్చింది. అమ్మాయికి నచ్చాడు. ఇందులో మన ఇష్టాయిష్టాల ప్రసక్తి ఏముంది? ఇంకా నయం.. మా ఆఫీసులో ఓ కొలీగు కొడుకుకి ఓ నీగ్రో అమ్మాయి నచ్చింది. నల్లగా, వంకులు తిరిగి తీగలా సాగిన రాయిలాంటి జుట్టు.. లావు పెదిమలు... మా కొలీగు బాధలు చెప్తూంటే విని నవ్వలేక చచ్చేవాళ్ళం. దానితో పోలిస్తే మన పని నయం. అమ్మాయి ఎలా ఉంది? నువ్వు చూశావటగా?'

'వాడు బిచ్ అన్నది ఆ అమ్మాయినే'

'ఇంకేం..... పెళ్ళికి ముందే ముద్దు పేర్లతో సరసాలు ఆడుకుంటున్నారు'

కోపంగా ఏదో అనబోయింది ప్రశాంతి. ఇంతలో ఆమె ఎదురుచూస్తున్న ఫోను మోగింది. ఒక్క గెంతులో ఫోను తీసింది.

ఆ వైపు ప్రశాంతి మాట్లాడగానే అడిగింది ప్రశాంతి. 'ఏమే నీకు క్రిష్టియన్ తప్పించి ఎవరూ దొరకలేదా? ఇంతకీ అబ్బాయి ఏం చేస్తున్నాడు? నీలా చదువుతున్నాడా? ఉద్యోగం చేస్తున్నాడా?'

అవతలివైపు ఆమె ఏం చెప్పిందో తెలియదు. ప్రశాంతి ముఖం మాడిపోయింది. ఆమె కళ్ళల్లో వెర్రి చూపు వచ్చింది. శరత్ వైపు పిచ్చిదానిలా చూసింది. ఫోను కట్ అయినట్టుంది. పక్కన పెట్టేసింది.

'ఏమంది?' అడిగాడు శరత్, సామాన్లు సర్దుతూ.

'మాట్లాడింది మన ప్రశాంతేనా అని అనుమానం వస్తోంది'

'ఏం?'

'అది పెళ్ళిచేసుకుందట. కానీ మన ఇంటికి రావాలంటే ఒక నియమం విధించింది.'

'ఏమిటి?'

'మనమంతా మతమైనా మారాలట, లేదా, అది వచ్చినప్పుడు ఇంట్లో దేవుడి పటాలేవీ కనబడకూడదట.'

'అదేమిటి?'

'ఆ.. ఇప్పుడు అది క్రిష్టియన్ మతం పుచ్చుకున్నదట. మన ఇంట్లో సైతాను ఉన్నాడట. అందుకని మన ఇంటికి రాదట.'

'అదేమిటి? ఆ మాట్లాడింది మన స్రవంతేనా?'

'కాదు. సారా' చెప్పి, శరత్ దగ్గరగా వచ్చి అతడి రెండు చెంపలూ వాయగొట్టి, కూలబడి భోరున ఏడవటం ప్రారంభించింది ప్రశాంతి.

ఆమె వైపు నిస్సహాయంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు శరత్.

అతని చెవుల్లో ప్రశాంతి కొట్టిన దెబ్బలవల్ల కలిగిన హోరును మించి వినిపిస్తోంది. 'స్రవంతి కాదు.. సారా' అన్నమాట.

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)